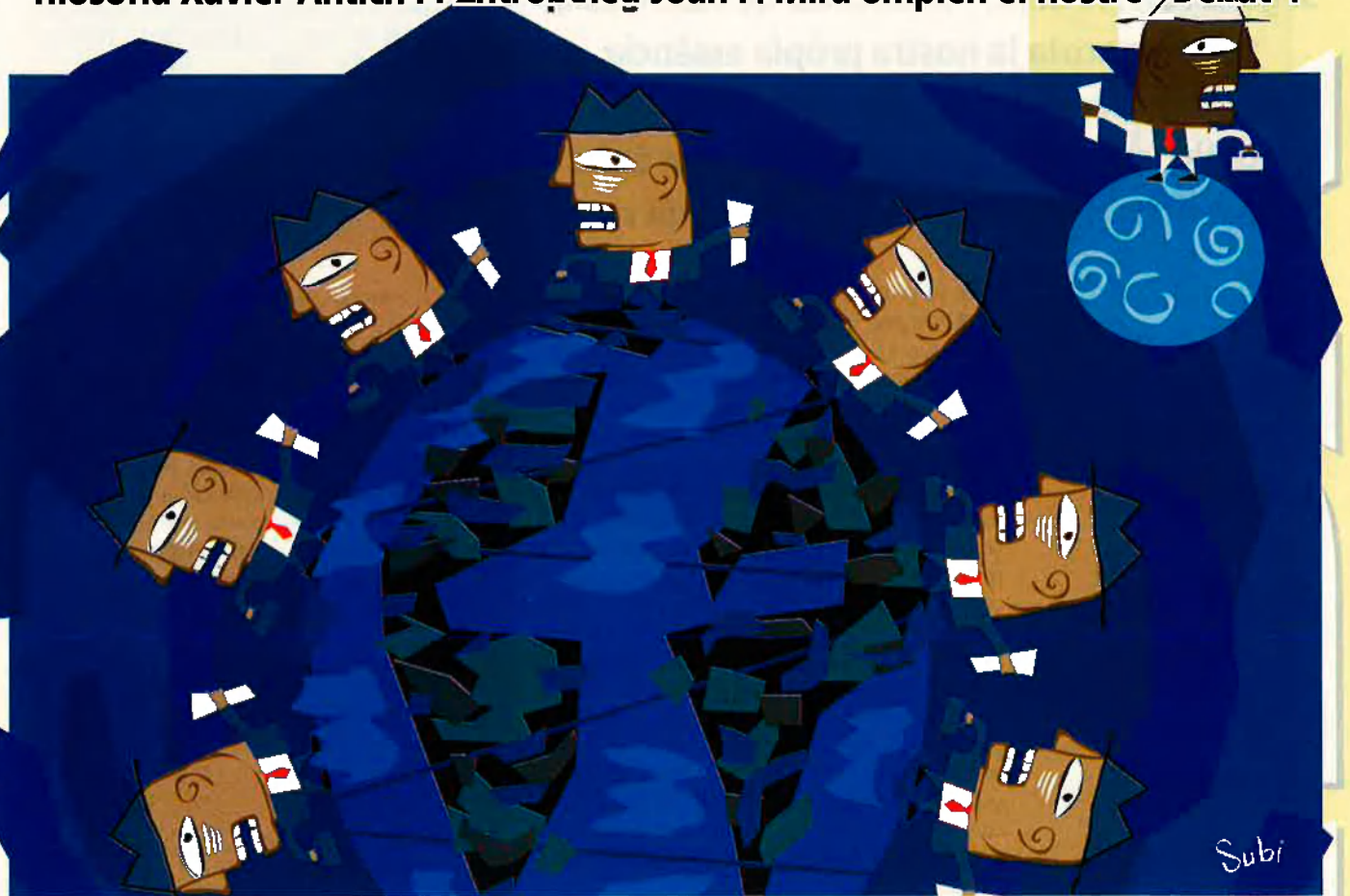

La por de l'altre (I)

En un món que tendeix a l'intercanvi, l'altre esdevé necessari. I, doncs, la qüestió no està a eliminar-lo, sinó a incorporar-lo i entendre'l. El professor de filosofia Xavier Antich i l'antropòleg Joan F. Mira omplen el nostre "Debat".

Lestranger és l'altre. I els malalts, els negres, els homosexuals, els gitanos, els parats, els jueus. Els morts són també els altres. La por de ser diferents, de no ser reconeguts per la tribu o secta majoritària o amb la que volem ser identificats ens fa adoptar tots els seus signes normalitzats i rebutjar tots els que ens poden marcar com a diferents. I quan aquests impliquen un qüestionament dels trets acceptats per la majoria, aïllem la persona que els manifesta en una covarda manera de desconèixer-la. Perquè l'actitud d'apropar-nos per conèixer el diferent seria un primer pas per a acceptar-lo, estimar-lo, enriquir-nos i ampliar, per tant, els nostres límits. Car si és cert, com afirmen els nostres contertulians d'avui, que l'altre, el diferent, és necessari, en definitiva, per a saber qui som, la qüestió no

està a eliminar les diferències, segregant-les, sinó al contrari, a incorporar-les acceptant-les. Això no és fàcil. Tal vegada el camí més senzill (tot i que difícil), més humà, és aquell que ens indica de posar-nos en el lloc de l'altre, perquè la condició humana no es pot fonamentar en l'autocomplaença del que som o voldríem ser, sinó a incorporar les manifestacions diferents del que és humà en les nostres emocions, passions, esperances i pensament.

D'aquest tema, que continuarem desenvolupant en debats successius (són tants els "altres" que marginem activament o passivament pel sol fet d'ignorar-los!), avui ens en parlen Xavier Antich, professor de filosofia, i Joan Francesc Mira, antropòleg i escriptor, que aprofundiran en el concepte d'alteritat, base de molts dels nostres comportaments i de la majoria de nostres d'intolerància que vivim. **Anna Papiol**